

ಹಬ್ಬೇವು ದೀಪ..

■ ಚಿತ್ರ ಬರಹ:
ಬಿ.ವಿ.ರಶ್ಮಿ

ಒಮ್ಮೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಕಾಡಿತಂತೆ. ತಾನು ಸಂಜೆ ನೇಪಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿದೂಡನೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬೆಳಕು ನೀಡುವರಾರು... ಎನ್ನುವುದೇ ಆ ಸಂದೇಹ! ಆಗ ದೀಪವೊಂದು 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಅಭಯ ನೀಡಿತಂತೆ. ಸೂರ್ಯನಷ್ಟು ಆಸೀಮ ಶಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟ ಹಣತೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ತಾನುರಿದು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಕರಗಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹಣತೆಗಿದೆ. ಹಣತೆ ಒಂದಿದ್ದರೂ ಸಾಕು, ಮನೆಗೆ ಬೆಳಕಾಗುವುದು!

ಕತ್ತಲಿಂದ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಸಾಗುವುದನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುವ ದೀಪಾವಳಿ ಮೊನ್ನೆಯಷ್ಟೇ ಬಂದು ಹೋಗಿದೆ. ಕತ್ತಲಿಂದ ಬೆಳಕಿನೆಡೆಗೆ ಸಾಗುವುದರ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ದೀಪಗಳ ಸಿರಿಬೆಳಕು ಕೋರೈಸಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ದೀಪ ಬೆಳಗುವುದು ಬದುಕಿನ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ನಾವಂತೂ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ 'ಅಸತೋಮ ಸದ್ಧಮಯ, ತಮಸೋಮಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಮಯ, ಮೃತ್ಯೋರ್ಮ ಅಮೃತಗಮಯ ... ಓಂ ಶಾಂತಿ, ಶಾಂತಿ ಶಾಂತಿ' ಎಂದು ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸುವ ಕರುಣಾಳುವನ್ನು ಸ್ಮೃತಿಸುತ್ತೇವೆ. ದೀಪ ಬೆಳಗುವುದೊಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಸಂಕೇತ. ದೀಪ ಬೆಳಗುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಕರೆಯಿದೆ, ಆತ್ಮದ ಮೊರೆಯಿದೆ!

(8ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ)

